



ตำนานพระธาตุคอกยลู่เทพ

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ

เจ้าหญิงจามรีวงศ์ ท จ.

ปีมะเส็ง พ ศ ๒๔๗๒

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

สารบัญ

- บริเฉทที่ ๑ ว่าด้วยพระพุทธรเจ้าเสด็จไปค้อยอุจจุประทานพระเกศธาตุ
ให้แม่ตูกฝั่งไว้ หน้า ๓
- บริเฉทที่ ๒ ว่าด้วยพระอุทุมพรมหาดีวามีมาจากดังกาเมืองพัน
ภิกษุชาวสุโขทัยกับชาวศรีสัตนาตย ๒ รูป ไปเต่าเรียน
ในสำนักพระอุทุมพรแต่วกดบมาเมืองเดิม หน้า ๓
- บริเฉทที่ ๓ ว่าด้วยพระสุมนชุตพระบรมธาตุที่เมืองศรีสัตนาตย หน้า ๕
- บริเฉทที่ ๔ ว่าด้วยท้าวโกนาเจ้าเมืองเชียงใหม่อาราธนาพระสุมน
มาอยู่เมืองเชียงใหม่ หน้า ๘
- บริเฉทที่ ๕ ว่าด้วยท้าวโกนาบรรจุพระธาตุที่ค้อยสุเทพ หน้า ๑๓
- บริเฉทที่ ๖ ว่าด้วยท้าวอายุแตะพระมหาญาณมงคลโพธิเจ้า
สร้างพระเจดีย์แตะวิหารบนค้อยสุเทพ หน้า ๑๓
- ตำนานธรรมราชคือเกิดธรรมวิเศษอันมาสู่เชียงใหม่ หน้า ๑๘
- ว่าด้วยเขตต์วัดแตะผูอุปการะ หน้า ๒๖

ตำนานพระธาตุตอຍสุเทพ

ปุริชาตโย โขเตติ วนทิตฺวา สิริสา นาคิ รมมิ สงฺฆณฺจ
สาธุกิ วาสุเทวมหาธาตุํ นิทานํ กเถสฺสามหิ ฯ

ข้าไหว้แด่ด้วยดีด้วยสามารถกายวาจาจิตต์ ยังพระพุทธเจ้าตนเป็น
ที่พึ่งแก่สัตว์โลกทั้งมวลญ แลนวโลกุตรธรรมเจ้า ๘ ประการ ดีบทั้ง
ปริยัติธรรม แด่พระสงฆ์เจ้า ๒ ประการ คืออริยสงฆ์ แด่สมมุติสงฆ์
ด้วยหัวแห่งข้าแล้ว จักกล่าวยงนิทานตำนานพระมหาชินธาตุพสุเทพเจ้า
ในกาตบดินแดน

พระพุทธเจ้าแห่งเราสร้างโพธิ์สมภารนานประมาณ ๒๐ อสงไขยปตาย
แสนมหากัป ก็ว่าปรารถนาเอาขันธ์สี่พัพพัญญูภาวด้วยจิตต์ ใจตั้งเดี่ยว บ่ออก
ปากได้ ๗ อสงไขย ปรารถนาด้วยปากด้วยใจเท่าพยากรณ์ได้ ๘ อสงไขย
แต่ก่อนได้พยากรณ์มาได้ ๔ อสงไขยปตายแสนมหากัป ได้ฟ้าเพ็งบารมีธรรม
๓๐ ประการมีทานบารมีเป็นต้น อุปบารมี ๓๐ ทศมีทานอุปบารมีเป็นต้น
ปรมัตถบารมี ๓๐ ทศมีทานปรมัตถบารมีเป็นต้น แด่บริจาค ๕ ประการ
มีชน บริจาค สัตว์วัตถุ เข้าของภายนอกตน อันอันกว่าลูก แด่เมีย เป็นทาน
ภริยาบริจาคหือเมียรักเป็นทาน องคบริจาคหือสัตว์ระว้ยวงมีตาเป็นต้นเป็น
ทาน ชีวิตบริจาคสัตว์ชีวิตนทริยแห่งตนเป็นทาน แด่จริยา ๓ ประการ คือ
โลกัตถจริยา ญาตัตถจริยา พุทธจริยา แด่วัจฉิตตริยสี่พัพพัญญูภาวเป็น

TUDC

08/09/2563

พระคนประเสริฐผู้ดำเดิเล็กกว่าพรหมแดนเทวดามนุษย์ ครุฑนาคกุมภภัณฑ์คนชีพ
ยักษสัตว์ ตรีจณาทงหทัย เทบที่โกลดเคาไม่ป่าเบงในวินวิสาชะเพ็ง

เทศนาธรรมจักร ในป่าอิสิปตนในวันเดือน ๘ เพ็งแเด ยังมีในภาคคาบหนึ่ง
พระพุทธเจ้าจรเดินเทศ์ดำดิมด้วยชนบทมายังอยู่เห็นจอมดอยอุจฉูปัพพตท
น ไฟเอาเขาบณฑบาตแห่งย่าและแม่ดุกแถว ๆ

พระพุทธเจ้าพอกคินมานินเขาเห็นจอมดอยอุจฉูปัพพตทนเดาแเด ที่
นย่าและแม่ดุกไคหือเขาบณฑบาตเปันทาน ก็มใจยินดีในพระพุทธเจ้า
มากนัก ก็มาตามไหวพระพุทธเจ้าเห็นจอมดอยทน ผู้ดุกก็บวชในสำนัก
พระพุทธเจ้าเรียนเอากรรมฐานแต่สำนักพระพุทธเจ้า ปฏิบัติตามคำสอน

พระพุทธเจ้าพอได้บุญจกัญญาเปเนเตบฏกขรแถ เมื่อภายตุนกิดจกรักษา
ลิกขาบทพระพุทธเจ้าปฏิบัติขงยาก จึงปงภิกขุภาวไวเทาบวชเปนฤษอยู่
ปรากฏไค ชื่อว่าสุเทวรลห็นแถดวยมเท เมื่อพระพุทธเจ้าเดมาสู่ดอย

อุจฉูปัพพตทน มีอรหันตาเจ้าทงหทัยมาเปเนบวิวาร ๕๐๐ คน มหาสาร
บุตตเถรเจ้าเปเนประธานแถ พระพุทธเจ้าจึงเอาพระหัตถ์กาชวาทบุดตมงค
แห่งตนไคเกสาธาตุเด่น ๑ พระพุทธเจ้ากหือเกสาธาตุเด่นนิน หือเกย่าและ
แม่ดุกมีใจยินดีมากนัก จึงไหวพระพุทธเจ้าว่าชาจกไวเกสาธาตุพระพุทธ

เจ้าเด่นนในฐานที่ไคคอนชา พระพุทธเจ้าจึงกล่าววว่าเขอแม่ดุกจงจุกเกสา
ธาตุพระตถาคตเด่นนไวในดอยทนเทอะ ดอยดุกนประเสริฐนิกแถ เมื่อ
พระตถาคตปรีนิพพานไฟแถวณน ยังจกมีดุกคิษยพระตถาคตชื่อว่าสุมน
ภิกขุพร้อมกบด้วยพระยาตนหนึ่ง จักเอาธาตุออกออแห่งพระตถาคต

มาจุกไว ในดอยทนบนชะแถ ยามนินพระยาอินทรกมาตามอุบฏฐากพระ

TUDC

08/09/2563

พุทธเจ้า พระยาอินทรจึงรับเอาพระเกศาธาตุเส้นนั้นแต่มีอย่าแฉะแฉ้ว
 จึงแบ่งอุมงค์ ในดอยท่น แต่ยอดดอยดงเถิงอุมงค์ ได้ ๑๘ ค่อกเปน ๔ วา
 ออก แฉ้วพระยาอินทรก็เนรมิตรรูปเต่าคำตัว ๑ ยาว ๒ ค่อกกว้าง ๓ ค่อกแฉ้ว
 จึงจักเนรมิตร โกษแก้ว โกษคำ โกษเงินขึ้นนอก ได้เกศาธาตุพระพุทธรเจ้า
 เส้นนั้นตงเห็นอหลังเต่าควนนแฉ้ว จึงเอาแก้วคอกแก้วมหานิดแก้วมรกฏ
 แก้ววิฑูรย์ลูกใหญ่หนูนต่นเต่าทง ๔ แฉ้ว จึงเนรมิตรเครื่องสักการบูชา
 มากนักตงไว ในอุมงค์ ทInnen บุษบาธาตุพระพุทธรเจ้าในทInnen แม่ย่าแฉ้ว
 แม่ลูกกแต่งเครื่องสักการบูชาธาตุพระพุทธรเจ้าไว ในอุมงค์ ทInnen มากนักแฉ้ว
 พระยาอินทร จึงหอบทเวบุตร ๔ ตน มีวศตภักตทเวบุตรเป็นประธาน ย่อม
 เปนอริยชู้ตนเดิมบริวาร ๕๐๐ ชู้ตน อยู่อยู่ฐากรักษาพระเกศาธาตุพระ
 พุทธรเจ้า ในดอยอุจจณูปพตมาตราบเท่าเถิงกาลบัดนี้แฉ้ว

เกศาธาตุรูปนินิตส์สนปฐโม ปริจเฉโท ปริจเฉทอนันเป็นประภม อัน
 ดำแดงยังเกศาธาตุรูปนาในพาดูทเวบพตครกแฉ้วทอนก่อนแฉ้ว

ทนจักกล่าวอุปบตคอินพระมหาธาตุเจ้าจักสถิตยตงอยู่ในพาดูทเว
 บพตทInnenเตนนมาตงInnen เมื่อพระพุทธรเจ้าเรานิพพานแฉ้วได้ ๑๘๗๕
 วัสส์ถ่าบีตวงเม็คคกได้ ๖๕๓ ค้ว ยังมีมหาเถรเจ้าตน ๑ ชื่อมคิมมาได้
 เอาธำสนาแต่ตงกามาตงเมืองพนเป็นลูกเมืองเมง ธำสนาพระพุทธรเจ้า
 มารุงเรองในเมืองพนทInnenมากนัก ท้าวพระยาธำสนาอามาตยชาวเมือง
 ทงหลายกยนภิตวยธำสนาทคณมหาเถรเจ้าตนชื่อมคิมามากนัก จึงพร้อม
 กันอุธธำสนาเค็กมหาเถรเจ้าขอเป็นส้วามชนชื่อว่าอุทุมพรบุปผมหาส้วามแฉ้ว

สาสนคมนิทเทศโส ทุตโย ปริจเฉโท ปริจเฉทอนันถวัน ๒

อนันดาแดงยงกริยาอันมาแห่งตำลันาแห่งพระพุทเจ้ากัแดงเท่านั้นเด ๑

ในกาดคาบ ๑ มหาสุมนเจ้านอนในราตรีกตางคินวัน ๑ ยามจัก

โกตรุงเทวดามาบอกว่ ข้าแห่งเจ้ากุงพังเทอะ ชาติแห่งพระพุท

เจ้าแห่งเราอันพระยาตรีธรรม โคกราชเอามาจุไว้ ในเจดีย์ ในเมืองปางจัน

บดินเจดีย์อนนพนงเดยเดว เทายังกอดอกเขมอัน ๑ มีตั้งฐานตั้ง

รูปมานงกายบนแห่งชาติพระพุทเจ้าหนเด ชาติพระพุทเจ้าองคนน

จักเมื่อประดิษฐานตั้งอยู่เมืองเชียงใหม่ เป็นที่ตั้งการบูชาแก่คนเดเทวดา

ทงหลาย รุงเรื่องในเมืองเชียงใหม่มากนกับนชเด เจ้ากุงไพชุดเอ

ชาติพระพุทเจ้าองคนนไฟจําเรญไว้ ในเชียงใหม่เทอะ เทวดาบอก

แก่มหาสุมนเจ้าด้วยประการดังนี้ มหาสุมนเจ้าตั้งตนชนความผนยนต

มากนัถ วันดุนนพระมหาสุมนเจ้ากหอบอกแก่พระยาตรีธรรม โคกราช

คนกนเมืองสุโขไทยว่ เราจักไฟสู่เมืองลัชนาไดยก่อนเด วาอนเด

กัมาสู่เมืองลัชนาไดยเดว มหาสุมนเจ้ากบอกกล่าวข่าวลัรลัระ

ชาติพระพุทเจ้าด้วยตั้งเทวดาหากมาบอกแก่คน . แก่พระยาดีอไทยอัน

กนเมืองลัชนาไดยชูประการ เพื่อจักชุดเอาชาติพระพุทเจ้าออกเด พระ

ยาลัชนาไดยได้ ยนมีความยินดีบิตปาโมชมากนัถ กัหอก้าดาบอัน

จักหือแดงหือถกรรมแก่มหาสุมนเจ้า มหาสุมนเจ้ากเอาคนทงหลายฝูง

นินเขาไฟสู่ปางจาเดว กัหือแบ่งวานอัน ๑ ลุงเดว กระทำลัถ

การบูชาด้วยเอาดอกดอกไมคนชของหือมนษาพระพุทเจ้าเดว เมอกตาง

คนมหาสุมนชนสู่วานอนนเดว กัรารณาชาติพระพุทเจ้าหือกระทำ

TUDC

08/09/2563

ปาฏิหาริย์ มหาสมุทรเจ้าจึงหันกอดอกเขมอ้นเป็นดังรูปม้านั่ง ก็เห็น
 ชาติพระพุทธเจ้ากระทำปาฏิหาริย์เป็นดังรูปดอกพุดนั้นออกมาจากนั้น มหา
 สมุทรกรบหรือเขาช่อสูงไพเราะมายที่นั่นไว้ ชาติพระพุทธเจ้าก็เข้ากระทำปาฏิ
 หาริย์มากนั้นก็ทราบต่อเท่าคนรุ่งเห็นแล วันนั้นนั้นพระมหาสมุทรเจ้า
 ก็หือคนทั้งหลายฝูงอันจกหือแล้วหือตถกรรมนั้นดีมาทานเขาคือ ๕ คือ ๘
 ชู้คนแล้ว ก็ชู้กันที่นั้นจวบก่อนคืนแต่เอริฐแล้วจวบก่อนคืน ชู้ตลง
 แถม ๔๔ คือกจวบโกษ มหาสมุทรก็หือเอาออกมาไซ้ดู จึงได้ โภษ
 ทองแล้วได้ โภษเงินแล้วได้ โภษค่าแล้วได้ โภษแก้วปवादเท่าหน่วยหมากกอ
 คนทั้งหลายก็ตั้งกว่าอนันจกว่าชาติพระพุทธเจ้ารู้ว่าไซ้เท่านั้นชา รู้ว่า
 ไซ้ชาติพระพุทธเจ้าเทอะว่าอนเหตุว่าหาที่ไซ้ได้ เมื่อนั้นมหาสมุทร
 เจ้าจึงว่าอนันไซ้ชาติพระพุทธเจ้าเป็นแก้วตาย มาเราจักกระทำ
 ลักการบูชาพระพุทธเจ้าเทอะว่าอนแล้ว มหาสมุทรก็ลักการบูชา ด้วย
 เครื่องคนธของหอมเข้าตอกตอกไม้แล้ว จึงอธิษฐานจึงหันที่ไซ้มหาสมุทร
 เจ้าไซ้ โภษแก้วปवादอันมีประมาณเท่าหมากกอนั้น จึงหันชาติของค
 ๑ เทาถวมอนรุ่งเรืองงามมีวณณตั้งค่า แล้วมหาสมุทรเจ้าก็ตั้ง
 ชาติพระพุทธเจ้าด้วยผู้คนโศทกแถบชาลักการมากกัก เมื่อดังอนชาติ
 พระพุทธเจ้าก็กระทำปาฏิหาริย์ปรากฏเป็น ๒ องค์ ๓ องค์ ตราบถึง
 ๘ องค์ฟุอยู่เห็นอนาแล้วผดไปมาเห็นอผวนา เป็นอัศจรรย์มากนัก
 มหาสมุทรเจ้ายนดับตทราบฮาบไปทั่วตนทั้งมวญ เป็นต้นได้เห็นพระพุทธ
 เจ้าเมื่อยังธรมานนั้น ที่นั้นมหาสมุทรเจ้าจึงบอกข่าวสารว่าได้ชาติพระ
 พุทธเจ้าองค์ ๑ ประเดริฐูตาเลิศงามยิ่งนักแก่พระยาธัชชนาโดย พระ

ยาได ยนกเวงชาชนชมยนต์ จึงหอกนทงหลายแปงสู่วินณปราสาทหลัง ๑
 แดวกหอราชาธาตุพระพุทธรเจ้าแถมมหาสุมนเจ้ามา ยามเมื่อคนใช้ไฟ
 อดนนั้น มหาสุมนเจ้ายังผงบุชาสักการธาตุพระพุทธรเจ้าบ่แดว ธาตุพระ
 พุทธรเจ้ากเวงชากระทำปาฏิหาริย์มากนทงหลายหนวนนนเด พระ
 ยาดัสชณาโดยได้ ไหว่นบเคารพยำสักการบูชา เหตุได้เห็นธาตุพระพุทธรเจ้า
 อันเปนอัศจรรย์มากนทง จึงใช้คนไฟบอกแก่พระยาสุโขไทยคนช้อศิ
 ธรรมราช พระยาก่ยนต์คณิงใจว่าดีดี ธาตุพระพุทธรเจ้าแถมกระทำปาฏิ
 หาริ์ หอปรากฏแก่กุด แปนตงวานเทกกจักดำแดงเจดีย์คำหลัง ๑
 ในเมืองกุกุทนต์เวฐุปรนาธาตุพระพุทธรเจ้าองค นไว ไหว่นบเคารพยำอุบฏ
 ฐากเที่ยงนทงเด พระยาธรรมราชสุโขไทยรำเพงตงนเดว กัราชาธาตุ
 พระพุทธรเจ้าแถมมหาสุมนเจ้ามาสู่เมืองสุโขไทยเดวก็บุชาสักการมากนทง
 แดวกัสรงธาตุพระพุทธรเจ้า ๆ ก็บกระทำปาฏิหาริย์แก่พระยาดัสกัน เหตุ
 ว่าเมืองสุโขไทยบ่เปนที่ฐุบ้นาธาตุพระพุทธรเจ้าองคัประเสร์ฐเด ทนิน
 พระยาธรรมราชบ่เห็นธาตุพระพุทธรเจ้ากระทำปาฏิหาริย์เปนตงคนใช้วานน
 พระยาตวคบบ้งเกิดไต้ในธาตุพระพุทธรเจ้า จึงไหวมมหาสุมนเจ้าว่า ธาตุ
 พระพุทธรเจ้าองค นจุงไวแกเจากคอยอุบฏฐากเที่ยงนทงเทอะว่าอัน แดวกไว
 ธาตุพระพุทธรเจ้าแถมมหาสุมนเจ้าหอไดอุบฏฐากเห็นเด มหาสุมนเจ้าอุบฏ
 ฐากรักษาไว ไหว่นบเคารพยำสักการบูชาธาตุพระพุทธรเจ้าด้วยอันเคารพมาก
 นทง มหาสุมนเจ้าก้อยกระทำปฏิบัตปริยตสาธนาในเมืองสุโขไทย แดเมือง
 สัสชณาโดยทงสองเสียงกาดอนนนานนเด

อติ มตฺถลฺลํ ปฏฺฐิตานิทฺเตโส ตติโย ปรีจเฉโท บริจเฉท

อินฺถาแดงการอินฺถุมนเจ้าไต้ยงมตฺถลฺลคฺคร์ระชาตฺพระพุทฺทเจ้า เป็นบริจเฉท
ถวน ๓ กัถเววดยประการตงนเด ๑

ยงมพระยาตน ๑ ชื่อว่าทาวกอนา ไต้ด้วยราชสมบัติในชุมพุนท
บุรีศรีมหานครเมืองพิงเซียงใหม่ ไต้ยงปวกต์ชาวดารฎฺปฏิบัติ

คุณแห่งอุทุมพรบุปผมหาสฺวามีเจ้าอยู่เมืองพิน จิงใช้ราชทูตไปราชนา
มหาสฺวามีเจ้ามหาสฺวามีเจ้าบมา เจ้าใช้หอเถรเจ้าทงหลายอันเป็นดู

ศิษย์มา ๑๐ คน มีอานนทเถรเจ้าเป็นแกมมา ทาวกอนากหอเถรเจ้า
ทงหลายอันอยู่วัด โดกถวยหัวเวียงเด ทาวกอนาจิงอาราชนาเถรเจ้า

ทงหลายกระทำวินยกรรมเป็นคณว่าอุปถัมปทกรรม เถรเจ้าทงหลาย
กล่าววว่า ตฺกกรมหาราช อุทุมพรบุปผมหาสฺวามีเจ้า เท้าใช้หอก

ชาทงหลายมาจำเรญบุญแกมหาราชตั้งเดยว บหอกุทงหลายมากกระทำ
วินยกรรมคิหดเด ดวยมแทยงมมหาเถรเจ้าตน ๑ ชื่อว่าสุมนะกัหาก

เป็นดูศิษย์อุทุมพรบุปผมหาสฺวามีเจ้าแห่งคฺชาทงหลายเด มหาสฺวามีเจ้า
สฺพายบาตรมาส่งหอนำสาส์นามาทงในเมืองไทยบดิน มหาเถรเจ้าคณน

กักระทำปริยตปฏิบัติในเมืองสุโขไทยโพ้นเด สมหาราชไทราชนามหา
สุมนเจ้าคณนมาคังอน คฺทงหลายจิงจะกระทำวินยกรรมพร้อมกัด้วย

มหาสุมนเจ้าคณนชะเด ทนนทาวกอนาจิงใช้หมนเงินกองกับผ้าขาว
๓ คนไพราชนามหาสุมนเจ้ายังเมืองสุโขไทยหันเด มหาสุมนเจ้าจิงไว้

ดูกัศิษย์ตน ๑ ชื่ออานนทเถรหออยู่แทนบ่าแกว แดวกเอาสามนเณร
อันเป็นหลานแห่งคณชอกุมารกัสฺสปะ อายุค้อมพอชาวบนนมาจิม

TUDC

08/09/2563

๓๖
แต่ ท้าวทอนารัฐาวมหาสุมนเจ้ามามีใจยินดีมากนัก ส่วนตนท้าว
กอนากยกเอาทรัพย์ไพร่บเอามหาสุมนเจ้าเรื่องกับแสนเข้าเซียงเตยชื่อว่าแสน
เขาชื่อ แสนกนามหาเถรเจ้าอนอายุคือมพอ ๖๐ ปี นำมาอยู่วัด
พระยงนออกเวียงละพูนในปีกตเตา คักได้ ๗๓๑ ตัววนนนเด ท้าว
กอนา ราชนา มหาสุมนเจ้า หือ กระทำ วนยกรรม เป็นต้น ว่า อุป สัมปทา แด
ด้มาสมมุค มหาสุมนเจ้าจึงบวชกุมารกัสดปะในนที่ด้มาแม่ริมถัดวัด
จันทล้าโน กับตวยมมหาเถรเจ้าทงหลาย ๑๐ คน อันอุทุมพรบุปผ
มหาสุวมเจ้าหือมานนเด ท้าวทอนายินดีได้ในสุปฏิบันนคาทิกุณแห่ง
พระมหาสุมนะเจ้า จึงอุด้ดำภัก์กหือเปนมหาสุวมเจ้าชน ชื่อว่าสุมนบุปผ
รัตนมหาสุวมวนนนเด ยังมีในวันหนึ่งมหาสุมนสุวมเจ้า เอาชาคู
พระพุทชเจ้าองค์ประเสร์ฐุนนออกมำด้แดงหือท้าวทอนาได้ ไหว่ กับออก
ปวคทงมวญแรกแต่อนเทวดามำบอกแก่คนหือท้าวทอนามารัฐอน ท้าว
กอนายินดีมากนักจึงหือสร้งด้วยคนโชทกต่าง ๆ ในสุฐฐค้ำ เมื่อนนชาคู
พระพุทชเจ้ากกระทำปาฏิหาริย ๒ องค์ ๓ องค์ เถิงหนึ่งกมีวณณดิง
นาคกฟือยเห็นอนำปทกษณไฟเห็นอผวน้ำ ในวันนั้นฝนกตกเป็นชณิก
วด้ด้มากนัก ท้าวทอนาทงเส่นำอำมาตยราชบริษททงมวญหือจจกรีย
ปาฏิหาริยอนนนมใจชมชนยนิค กหือดำรุการเปนไปมากนักวนนนเด
มหาสุมนเจ้าอยู่วัดพระยงนละพูน ๒ วด้ด้แล้ว เถิงปีกตเตาคักได้ ๗๓๒ ตัว
จะไกลเตยงบ ท้าวทอนาปงราชอาชญาแก่ท้าวพระยาเส่นำอำมาตยทงหลาย
หือเบีกส่วนอุยยานเปนป่าไม้คะยอมเปนวัด เบีกชื่อว่าบุปผารามส่วนดอกไม้
หลวงแด้บอระมวร จึงหือไปราชนามมหาสุมนเจ้ามาเปนอวรามวิษดี ใน

ปี ๒๓๗๓ ค่ำได้ ๗๓๓ ตวันนนั้นแต่ ถัดนั้นท้าวโกนาแถมหาสุมนเจ้า
 พร้อมกันก่อมหาเจดีย์ในวัดสวนดอกไม้หาดวง สระเพาะเพื่อจะรูปนา
 ชาติพระพุทธองค์ วิเศษกัในปี ๒๓๗๓ นั้น เถิงวันอันจักรูปนานั้นท้าว
 กอนาแถมหาสุมนเจ้าจึงราชาชาติพระพุทธเจ้ามาได้สระ โถนคำ แดวก
 สรงด้วยสุคัน โขทกภิเศกขอเนกหลายประการต่าง ๆ แดบชาติด้วยสักการวิเศษ
 มากนัก ชาติพระพุทธเจ้าก็กระทำปาฏิหาริย์ หือปรากฏแก่ท้าวโกนาแ
 มหาสุมนแต่คนทั้งหลายเป็น ๒ องค์ ๓ องค์ เป็นหลายองค์พ่อย
 เห็นอนาเต็มสระ โถนคำ ผ่องม้วนณตั้งคำแต่ ผ่องม้วนณตั้ง
 นาค ผ่องม้วนณตั้งมุกด์ ผ่องม้วนณเป็นตั้งแก้ว ประทักษณ
 เห็นอนายามนนั้น อากาศกลางหาบทมวญเป็นอันมีตมนอนชการมากนัก
 ท้าวโกนาแถมเสนาอำมาตย์ประชาราชฐร์ สมน พรหมณาจารย์ทั้งหลายเห็น
 เป็นอัศจรรย์มากนัก ก็มีใจภริมยชมชื่นยินดีบิดบา โมชมากนัก เขาก็
 ประนมมอชนตงระหม่อมมนอบเคารพสาธุการเป็นไพ่มากนักแต่ เมื่อมหา
 สุมนเจ้านำเอาชาติพระพุทธเจ้าออกจากน้ำอันมีในสระ โถนคำ จึงเห็นชาติ
 พระพุทธเจ้า ๒ องค์ ๆ ๓ ยังแวนน้อยกว่าปกติ องค์ ๓ ยังแวนเป็นปกติ
 ม้วนณตั้งฐานอันงามเสมอดังกัน ตามนัยหนึ่งว่าท้าวโกนาแถมหาสุมน
 เจ้าพร้อมกันอธิษฐานขอหือชาติพระพุทธเจ้าเป็น ๒ องค์ ชาติพระพุทธเจ้า
 จึงสถานด้วยอาณุภาวส์จจอธิษฐานแห่งท้าวโกนา แดบมหาสุมนเจ้าจึง
 อาราธนาชาติพระพุทธเจ้าองค์ปกติทรงแก้วปพาดตูกนั้น แดวได้โกษคำ
 โกษเงินโกษทอง โกษดิน ปุกด้วยดำดบ ด้วยนียมตงนเมอไตนนแต่
 กบ้นไว้ ในมหาเจดีย์ ในวัดสวนดอกไม้หาดวง ไว้เป็นที่สักการบูชาแก่คน
 แดบเทวดาทั้งหลายมาตราบเถิงกาลบัดนี้แต่

ปูพาราชมหาธาตุขปนนิทุเทโส จตุตถาโร ปริจเฉโท

ปริจเฉท อนัถวน ๔ อัน ดำแดง ยังการ อัน รูปนา สารีริกธาตุ พระพุทธเจ้า
ประเสริฐ ในวัดสวนดอกไม้หลวงก็แล้วเท่าก่อนเด ๗

ปีดวงไก่คักได้ ๗๓๓ คว ท้าวกัณหา แดมहाดุมนเจ้าจักใคร่จุ
พระชินสารีริกธาตุอันถวน ๒ ไร่ ในเสฏฐสถานตั้งอัน จึงพร้อมกันว่าเมื่อ
เสฏฐสถาน ฝึกักควรรูปนาสารีริกธาตุพระพุทธเจ้าองค์ วิเศษแต่ไพเราะกฏ
แก่เราทั้งหลายณนิน เราทั้งหลายจักอธิษฐานเลี้ยงช้างมงคลไฟไว
นักแก่เทวดาชะเดว่าอัน แดวท้าวกัณหา หอห้างช้างมงคลค้วประเสริฐ
ด้วยเครื่องค้ำทั้งมวณควรแก่ราชวาหนะชู้เหยของแดว ก็หอได้สัปดาห์พวง
ค้ำแล้ว จึงรายนาวรชินสารีริก ธาตุพระพุทธเจ้าองค์ วิเศษอัน หอ
สถิตย์อยู่ใน โทษแก้วอันประจิตรด้วยค้ำงานนักษัตรทรงพวงค้ำทนน แดว
ก็หอกันด้วยเสดส์ตรพัตคาวจามรกายบนแดว ก็หอศตวรรษคนตรมีหลาย
ประการต่าง ๆ แดวก็ผายเข้าคอกคอกไม้อันมวณณคั่นช อเนกมาก
นิกวนนิน แดวท้าวกัณหา แดมहाดุมนเจ้าจึงอธิษฐานวานเทวดาว่า
ณนิน ตุกรเทวดาเจ้าทั้งหลายจงเปนมเหล็กขลัมมาทิจฐิภูมิตีไคเด เปน
อุคตมฐานเป็นที่ตั้ง รูปนาพระวรชินสารีริกธาตุอันวิเศษนไว้ เป็นที่
ไหว่นบเคารพบุชาสักการเลี้ยงจิรกาลนานตราบ ๕๐๐๐ พระวัดสำตังอัน
เทวดาทงหลายจงนำเอาช้างมงคลค้วนไฟในทนนเทอะว่าอันแดว ก็บอย
ช้างมงคลค้วนไฟแด ส่วนท้าวกัณหา แดมहाดุมนเจ้าก็หอศตวรรษคนตร
แล้ว แดะมาตามหลังช้างด้วยยศบริวารลัมบค้ออันมากนิกวนนินเด ช้าง

มงคลควนนกแค้นร่องสะเทือน ๓ ที่แถว ก็ออกมาด้วยประทิวเวียง
 แดวอวยหน้าผาเพาะชอกคอยพาดูเทพแด เมื่อช้างมงคลควนมาชอดคั้น
 คอยยังอยู่จอมคอยถ้าวที่ ๑ อินหนึ่งช้างก็มาหนุนด้วยหัน ท้าวกอนา
 แดมหาดมุนเจ้าภราชาธาตุเจ้าช้างกชนไฟแถมเดาแด ภายตุนแปลว่า
 คอยหมากขนุนตราบถึงกาดบดินแด ช้างมงคลควนชนไฟถึงยอดคอย
 ที่ ๑ นน ท้าวกอนาแดมหาดมุนเจ้าหันัดนามทนนราบเพียงงาม มักใคร
 รูปนาธาตุพระพุทธเจ้าในทนน จึงจากันว่าัดนามทนนราบเพียงงามขอ
 ขอพระพุทธเจ้าตงทนนเทอะควระชะแดว่าอน แดวจึงขอเชิญธาตุพระพุทธเจ้า
 ช้างมงคลกบยงทนนยงชนไฟเดาทนน คนทงหลายเรียกว่าัดนามยอด
 คอยงาม ภายตุนแปลว่าัดามยอดมาตราบเท่าถึงกาดบดินแด ช้าง
 มงคลควนนไ้ราวคอยชนไฟด้วยดำดับ ชนไฟด้อยอดคอยพดูเทวบัพพตที่
 นแถว ก็แค้นสะเทือน ๓ ที่แถวปทกษณเวียนวัดผัดไฟมา ๓ รอบแถว
 จึงคุกหัวเขาทง ๔ อยู่เห็นอยอดคอยทนนวนนนนแด ในขณะนนท้าวกอ
 นามิเจียนตักหอดคตूरยคณตूरบูชาแดหอบคนทงหลายกระทำธำการเปนโกธา
 หดมุนนมากนิก แดวท้าวกอนาแดมหาดมุนเจ้าจึงภราชาธาตุพระพุทธเจ้า
 ตงจากหลังช้าง แดะมาควาอนธาตุพระพุทธเจ้าตงจากหลังช้างมงคลควน
 ช้างมงคลควนก็จตุในยอดคอยทนนวนนนนนแด ท้าวกอนาแดมหาดมุนเจ้า
 กหอดคตงตัก ๓ ค้อกแดวเอาแท่งหินใหญ่ ๗ ก้อน มากระทำหือเปนหัด
 หินอันใหญ่ตงใส่ในขุมที่นน แดวจึงภราชาธาตุพระพุทธเจ้าเอาโกษธาตุ
 ตงในหัดหินอนนนนนแด หอดมด้วยหินมากนิกแดวตราบอนเต็มแดวเปง
 ทนนภายบนหือราบเพียงเรียงงาม แดวจึงหือก้อเจดีย์หตง ๑ สูง ๕ วา

ภายหลังที่สถาปนาชาติพระพุทธรเจ้าไว้นั้นเป็นที่ตั้งการบูชาแก่คนแคว่เทวดาทัง
 หลาย ในปีฉวงไท่ คักราชไต้ ๗๓๓ คัวณนนั้น ตามตำนานกัว่าชาติพระ
 พุทธรเจ้า ๓ องค์ คัวณ ๒ นทาวกอนาเอาไว้อุบัติฐากก่อน ถึงปี
 กาบใจคักราชไต้ ๗๔๖ คัวเดือนวิสาขะเพ็งเมง วันศุกร์ ฤกษ์กรกฎ ๑๖ คัว
 ฐ่อวิสาขะในประจิกราชจัจจุเด

อติ วาสุเทวปพุตมมหาชาติรูปนันทุเทโส ปณจโม ปริจเฉโท

ปริจเฉทอนัถวัน ๕ อนัถำแดงยัชาติรูปนาในพาสุเทวบัพตเดว คัว
 ประการคังนเด ๑

แต่พระมังรายสร้างเวียงเชียงใหม่ในปีรวายถัน คักราชไต้ ๓๕๘
 คัวณนั้น มาตราบถึง ทาวกอนา เดมहाลุมนเจ้า รูปนา ชาติพระพุทธรเจ้า ใน
 พาสุเทวบัพต ในปีฉวงไท่คัคไต้ ๗๘๘ คัวณไต้ ๗๕ ปี มี ๕ เช่น
 พระยาคัอว่า พระยามังรายเดวยเมืองเชียงใหม่ไต้ ๒๘ ปี จุติ ๑ ถิตนนั้น
 หลานช่อทาวแ่่นพุดะยเมือง ๒๘ ปี จุติ ๒ ถิตจากนนั้นลูกช่อทาว
 คัพุดะยเมือง ๘ ปี จุติ ๓ ถิตนนั้นลูกช่อทาวผายกนเมือง ๒๒ ปี จุติ ๔
 ถิตนนั้นลูกช่อทาวกอนาเดวยราชลัมบัตเป็นพระยาในปีเมิงเมัดคัคไต้ ๗๒๑
 คัวถึงปีฉวงไท่คัคไต้ ๗๓๓ คัว รูปนาชาติพระพุทธรเจ้าในพาสุเทว
 บัพตทัน ถึงปีเมิงเมาคัคไต้ ๗๔๘ คัว จุติ ๕ ถิตนนั้นลูกช่อทาว
 แ่่นเมืองมาเดวยราชลัมบัตแทน ๑๕ ปี จุติ ๖ ถิตนนั้นลูกทาวลัมพญา
 แทน ๒๒ ปี จุติ ๗ ถิตนนั้นลูกช่อติโลกราชแทน ๔๖ ปี จุติ ๘ ถิตนนั้น
 หลานช่อทาวยอติเชียงรายแทน ๘ ปี จุติ ๙ ถิตนนั้นลูกช่อทาวแ่่นเดวยราช
 ลัมบัตแทน ๓ ปี จุติ ๑๐ ทาวพระยาทังมวณอนัเดวยราชลัมบัต คัอ

ร้อยคำหือเป็นคำจริง โภได้มหาธาตุเจ้าเดเฮื่องล้ำมพนบ เป็นคำไม้สร้าง
 พระมหาวิหารเด ปีกา เม้าคักได้ ๕๐๕ คิว มหาญาณมงคลโพธิเจ้า
 คำฐราชศรัทธาภายใน สร้างพระวิหารหน้าหลังระเบียงแวงมหาธาตุเจ้า
 ฮอดทง & ด้านฝาเด ด้วยวัดกกกรรมทงมวญ บึงเมิดคักได้ ๕๐๕ คิว
 มหาญาณมงคล โพธิเจ้าเป็นประธานภายในสร้างชั้นใดหลวงก่อรูปนาค
 เรมิตรหลังซ้ายขวาวันนนเด

เจตียชปนานิทเทศโส ฉฎฐุ ปริจเฉโท บริจเฉทอนถ้วน ๖

อันล้ำแดงยงเจตียฐูปนากเดวแทนเด ๑

มหาธาตุธรณเดดด้าน ๖ วา & ด้านเปน ๒๔ วา ด้านเดียงเหล็ก
 เดดด้าน ๗ วาอก & ด้านเปน ๓๐ วา ด้านเดียงด้านวันออก ๑๒๐ เดม ด้านโตมี
 ๑๓๐ เดม ด้านวันตกมี ๑๓๓ เดม ด้านเหนือมี ๑๒๐ เดม ทงมวญมี ๕๐๓ เดม
 มีปราสาททง & แจง ราวเทียนเดดด้าน ๕ วา ๓ คอกทง & ด้านมี ๓๕ วา
 ประทปทงด้านวันออก ๒๕ วันตก ๒๗ โต ๒๗ แจงทง & กิ & ควง
 ทงมวญมีประทปทง ๑๑๕ ควง คอกาทง & แจง & เดม พระวิหาร
 หน้าหลัง ๗ แปะ ๒ ซายชดหน้าหลังเดชดเดห้องทงมวญเปน ๕ ห้อง
 ๒ หลัง ๑ ห้อง เรียบวันออกทง ๒ ฝ่าย ๗ ห้อง โต ๑๒ ห้อง วันตก
 ทง ๒ ฝ่าย ๗ ห้อง ทง & ด้านมี ๓๗ ห้อง ทงพระวิหารเปน ๔๗ ห้อง
 บริเวณกำในฝาแต่ฝาภาเหนือถึงฝาภาโต ๑๕ วาอก แต่ฝาภาวันออกถึง
 ฝาภาวันตก ๒๒ วา นับแต่ไฟด้วยคั้นฝาภาในฝาทง & ด้านมี ๓๒ วา แต่
 ประคบริเวณถึงเทวดา ๒ คนเด ๕ วา นาคยาว ๖๐ วา ชั้นโตมี ๑๗๓ ชั้น
 ด้านเดียงไม้เมือวันตกวันออกได้ ๕๐ วา เมือโตเมือเหนือมี ๕๐ วามนนเด

ประการหนึ่ง ยังมีผู้หนึ่งชื่อมงคลดีลา มีศรัทธามาสร้างโรงอุโบสถถาวร
 หาดง ๑ ยังดอยสุเทพนี้ ยังมีในคืนหนึ่ง เทวดาคนหนึ่งลงหรรณ หอมัน
 หินนมตรณ หอมันมีใจชมชื่นยินดีมาว่าดังนี้ โรงอุโบสถถาวรหาดงท่านมา
 สร้างมากในทนต์เท่าแต่หาดงนเนอ พระพุทธเจ้าทรงหลายอันนิพพานไฟ
 แล้ว ย่อมมาตั้งอุโบสถถาวรของค้แล้วอน มงคลดีลาพินอยากมาเห็น
 นมตรณเดวณน รุ่งเช้าจึงไปบอกแก่มหามงคลดีลาเจ้าไทย ๆ ได้ ยินคำ
 อนนยนต์ จึงหือชาวเจ้าตนเต็มใจเอาราชครูเจ้าสวนดอกไม้เป็นต้นมาปลูก
 อุโบสถหาดงนเด ในเมื่อพระอริยมะตไตรยเจ้าบหนักยงจักได้ปลูกอุโบสถ
 กวมถกถนเดาซเด เหตุตั้งอันสุเทพนประเสริฐเด พระพุทธเจ้าอนเกิดมา
 ในกบอันนี้ ย่อมเสด็จมาสู่ดอยสุเทพนช้คนช้พระองค์เด ประการหนึ่งพระ
 เมืองแก้วแดงหือชาวเจ้าไฟเรียนหนังสือยังเมืองอางวะ แต่งราชทูตไฟกับ
 ดวยชาวเจ้าทรงหลายหนเด เมื่อนนชุนอางวะถามว่าดังนี้ ผู้เจ้าทรงหลายยัง
 ได้ไฟไหวมหาธาตุเจ้าดอยสุเทพบว่าอน เมื่อนนอุปทูตราชทูตกล่าวว่ามีช้
 ทรงหลายบไฟไหวเดว่าอน ชุนอางวะว่าผู้เจ้าทรงหลายนบุญนอยนอว่าอน
 เหตุใดเดว่าอนชะแทเด ชาตูปพระพุทธเจ้าทรงมวณมีในทีใด อันเทวดา
 บัรรักษานนจักไฟรวมในเจดีย์ดอยสุเทพเจ้าหนกอน ในเมื่อพนถวน ๕ บอร
 มวณเดวดงอน จึงจักไปรวมกันในแก้วไม้มหาไฟชเด เหตุตั้งอันบุคคล
 ผู้ใดได้ไฟไหวพระมหาธาตุเจ้าดอยสุเทพน เป็นดังได้ไหวตนพระพุทธเจ้า
 เมื่อยงชรมานดหัดเด ประการหนึ่งเดายังมีสังฆราชาคน ๑ อยู่เมือง
 หงสาวดี ชาวเจ้าทรงหลายทางเฮ่กิดทางหงสาวดีคิด อนได้มา
 เชียงใหม่ท่านยอมถามว่านน ผู้เจ้าทรงหลายยังไฟไหวมหาธาตุเจ้าสุเทพ

บอว่าอนชาวเจ้าอนพุ่งได้ไฟไหวนนากกล่าววว่า ผู้ชากได้ไฟไหวพระมหาธาตุเจ้า
 แดว่าอน ทนนพระสังฆราชตนนนมมาสังฆาฏแฉมาจวรกต กยอมเอา
 หือทานแก่ชาวเจ้าทงหลายปงนนชคนแฉว พระสังฆราชจิงกล่าวแก่ชาวเจ้า
 ทงหลายว่าตงน บตเดยวณธาตุพระพุทชเจ้าจกไฟรวมกันไนเจตยเจ้า
 ดุเทพนชูพระองค์แฉวแฉว่าอน เหตุตงอนคนเตเทวดาทงหลายอนได้
 ไฟไหวพระมหาธาตุเจ้าแฉกระทำล็กการบูชาแฉมอดตงได้ ไหวพระพุทชเจ้า
 เมอยงครมานนนดหัดแฉ ยังมีผู้ ด ชอว่าหมนตามนบ์หอนได้ ไหวพระ
 มหาธาตุเจ้าดุเทพล็กเถอ มนได้ ยนค้ำจาเหยองนแห่งชาวเจ้าทงหลาย
 อนดูหงล่าวดีมาจอนน มนลวคมีบิตได้มนค้ายนค้มากนค มนจิงถอดเอา
 ค้ำชอมออกหือช่างค้ำคเป็นจิง โกใส่พระมหาธาตุเจ้าดุเทพแฉว มนจิง
 บอค้ำอนชาวเจ้าหงล่าวเจิงพระมหาธาตุเจ้าดุเทพ กักถ่าวล็กเสริญยกยอ
 ว่าประเสริฐนุกหือปรากฏแก่คนทงหลายวนนนแฉ เหตุตงอนบुकคต
 หึงชายทงหลายพุ่งได้ไฟไหวนนบเคารพยำกระทำล็กการบูชาด้วยมอดสบนอ
 กต เครื่องกรยามตนวาเขาตอกดอกไมจนทนมนคณชของหอมทงหลายกต
 ดวยเงินแฉค่าลือฉาแฉวแฉวนชานา โภชนอาหารทงหลายกต จงระนึกเถิง
 คุณพระพุทชเจ้าด้วยบทว่า ได้ ภควา อิตบี สัมมาสัมพุทโช นแฉว
 ได้ใจไฟตงนใจ ๆ อย่างว่าจกได้ปากจากบิตวยผู้ โดยผู้หนึ่งล็กคนยามเมื่อ
 ผงประทกษณนนั้นเทอะ จักปรารถนาเหยองใดกัสมฤทชชูประการชะแฉ

อติ พาสุเทพปพตวชिरธาตุรูปโน นิฎฐิตอ กถ่าวค่านาน

พระมหาธาตุเจ้าดุเทพเท่านักอนแฉ

08/09/2563

ตำนานธรรมราชเกยด้วยเชียงใหม่

ครั้นว่าสัตว์จักกล่าวโบราณตำนานธรรมราชอันจักเกิด เมื่อลัพพัญญู
 พระพุทธเจ้าเวียงจันทรมาตั้งสถอนต์คตโลก จรเดินลัดกับบ้านน้อยเมืองใหญ่
 ทงหลาย มาฮอดดอยอัน ๑ ชื่อคกการบัพพต ไทยว่าดอยทกการ พระก
 มาฮอดสวนแห่งชายเฒ่าแก่ดองผัวเมีย ย่าดองเฒ่ามีศรัทธาขยันดีเอาแตง
 ๗ ลูกหื้อทานแก่พระพุทธเจ้า ว่าแตง ๗ ลูกนั้นบ่อดบ่บริสุทธเหตุหนูกัดกิน
 แด่ลูกแล่น้อย พระพุทธเจ้ากรับเอาฉันแล้วพระพุทธเจ้ากัเยี่ยมหัวน้อย
 หนึ่งหื้อปรากฎ มหาอานนทเจ้าเห็นจึงถามว่าชาแห่งพระพุทธเจ้าเยี่ยมหัว
 เหตุไฉน พระพุทธเจ้าจึงกล่าววาคกรอานนทชายเฒ่าแก่ผู้นโต หื้อทาน
 แดงแก่ตถาคคณน มหัตถกปริสผู้จักได้เป็นพระยาธรรมคน ๑ ชื่อ
 สู้วณณธรรมราช จักรักษาตำนานตถาคคไตพนบ่อนถวน ๓ ยงบ่พอพัน
 อายุคนผู้หนึ่งบนชะแด เทว่าชายผู้นโตหื้อทานแตงบ่บริสุทธ กับไต่ยาเงา
 พระตถาคค จักได้เกิดในตระกูลตาอันยอมจึงจักได้เป็นพระยาธรรมเมื่อตุน
 ไต่ ชื่อว่าสู้วณณธรรมราชในฐานทบนบนชะแด เมื่อพระยาธรรมบ่เกิดเถื่อนน
 เหตุทงหลายจักเกิดมีมากนัค คือออกกาบาตผู้ฟุงไต่ปรากฎเห็นเป็นดังดาว
 ชิตไฟในอากาศบนชะแด ถัดนั้นชาวโกดัมพแดทมิพทงหลายกำจัดตำนาน
 ตถาคคเดี้ยก่อนเมื่ออัน โกลาหลจักเกิดฆ่าพนกัน จักมาท้าวพระยาเดี้ยบน
 ชะแดเหตุคังอัน บุคคตอันมีมญาอยู่อย่าประมาทเทื่อถัดนั้นชาวโกดัมพ
 แด่ชาวทมิพทงหลายจักกำจัดตำนานตถาคคในเมืองหงสาวดี แด่วจักมา
 ถึงในตระกูลราชมเนต คือเมืองเชียงใหม่บนชะแดในกาตบนชบาปุกุททง

หลายมาร้ายสอน ก็มีภูฐานภาวนาแก่คนทั้งหลายว่าบุคคลนั้นใด เถียงฉาน
 มรรคผลว่าฉนบนชะแด ถัดนั้นพุทธ โกลาหลคือว่ารูปพระพุทธรเจ้าเกิด
 ในทันแควว่าฉนบนชะแด ถัดนั้นชาวโกลัมพทงหลายแควชาวมดลทงหลาย
 จักกำจัดสำเนาตภาคในเมือองราชมเนต คือเมือองเชียงใหมเถวน ๗ ทบน
 ชะแด ถัดนั้นชาวโยชียาจักกำจัดสำเนาตภาคที่หนึ่ง เมือองอนน
 หาร้างจักผู้ญ่เลี้ยงบนชะแด ถัดนั้นยักษทงหลายได้สำมพนักมาจักจัดคน
 บาบทงหลายทายเลี้ยงบนชะแด ถัดนั้นพระยาอินทรวจกลงมาเบาหอยดังช
 อนยาวได้ ๗ คอก หือคนทงหลายได้ยญู่แห่งเบาหือคนทงหลายมีศีล ๕
 ศีล ๘ ชู่แห่งมีชะแด ถัดนั้นผู้วิณณธรรมราชจักเกิดมาเป็นพระยาธรรมราช
 ชะแด ยามนั้นผู้ปปพุทธเทวบุตร จักเอาตุกไม้โรทนต์ มาหือคนทงหลาย
 กิน มีเนอตนงามเล่มอกนบนชะแด พระพุทธรเจ้าทานวยทวยเถาแก่ณุน
 หือปรากฎแก่มหาอนนทเถรเจ้าฉนบนแคว ก็ไฟลู่ที่อยู่แห่งพระวณนนั้นแคว
 ส่วนชายเถาแก่ณุนคนจุดทายก็ได้ ไฟเกิดในสวรรค์เทวโดกฉนบนนั้นแคว เมือ
 สำเนาพระพุทธรเจ้าเรามาในเขตคัพพนวส์สำถ่วน ๓ เทวบุตรตนนั้นจักลงมา
 เกิดในทบปีสันคร อาศัยเชิงแม่น้ำอนนหนึ่งช้อสรนทพือแม่เป็นทุกชนก
 หาร้างกินบได้ คนกุมารณุนนเกิดมาแม่ทายเลี้ยงท่ายังพือดังเคียววดวดหนีไป
 บวชแต่อายุ ๘ ปีครุกบเมตดาอยู่ที่ใดกับได้ เถียงเมืออายุได้ ๒๓ บวชเป็น
 ฤษอยู่ มาเรียนคาศตรคิลป์ทงหลายมีองค์คาศตรคิลป์เป็นต้น เถียงอายุ
 ได้ ๕๕ ก็ได้เถียงราชภาวก็เป็นพระยาธรรมแคว เหตุทงนี้ด้วยดิมประการ
 เกิดมีก่อน ชุมเกตุหมอก ๗ ที่ ไม่นอนนอยเป็นดอกเมงกิดเขาเดี่ยว กอนหิน

บรูยายกย้ายเป็น ชุนหาโบราณบได้ ปถมราชรุ่งเรืองอากาศทำวพระยามา
 แต่ทศทั้ง & ใฝ่ใจว่าสมบัตินมารบกัน โจรภัยทุพภิกขภัยมากนัก บรู๊ยะ
 อายในชุกทา ชุกทกลักขาบทอนันน์ พระยา ๒ คนรบกัน พระยาคน ๑
 มลายคนจักร มอทธฤทศคน ๑ มมอสนียาวกนมदनอนกาน ชารบกันไฟ
 มาที่ไกลกาญจนครพระยาตายคนจักรแพแด พระยาดนกันไฟชอดเมืองมัน
 รพตทงหลายตายมากนัก เดือดกโหดเป็นตังกระแ่นน้ำอันโหดนั้นแด
 พระยาตายคนจักรปราบก่อนหากคนบาบได้แด แตนเขารบกันมาได้ & บิ่ชอด
 บยन्नเดือนเจ็ดวันพุดม พระยาอินทร์มาบอกหือเป็นโกดาหุด ๑๕ วัน ก่อน
 นับแต่นั้นไฟได้ ๗ วันเป็นอันการมีคบเห็นพระอาทิตย์ ในวันถวัน ๘ นั้น
 พระยาอินทร์เป่าหอยสังข์ยาว ๗ คอกเอาผู้ มบุญไปสู่ง่าง ฝั่งเด้อเดอฝักษ
 ทงหลายได้พันปายเจดรอยมมอลอออาวชชุกคน พระยาอินทร์เอาช่างเผอก
 อุโบสถกับพระยาร้อยเอ็ดมาอภิเศกไกลมหาโพธิ์ต้น ๑ ไกลท่ง่าง ๓ พันวา
 เนรมิตรปราสาทคำแปดหมื่นสี่พันหลัง เอนางแก้วอุตตรกรูมาเป็นราชเทวี
 พระยาตายคนจักรเป็นทักษิณเสนา พระยาดนกันเป็นทศิยเสนาปติมหา
 พุทธไสลาเถรเจ้าเป็นประธานแก่พระสงฆเจ้าทงหลาย จักเด็กด่าสนา
 พระพุทธเจ้าบนชะแด สู้วันณมันชาตุล้าครัดเด็จแทนแด ๆ ตามผ่นดุกน
 ธรรมราชจักเกิดในท่ง่างเมืองฝางพนันแด ๆ

จุดศักราชได้ ๘๒๖ ในปีกาบสันเดือน ๘ เฟ็ง พระยาอินทร์ หอวิสุ
 กัมมเทวบุตรลงมาเนรมิตรคนตวัดต้น ๑ ออกในเมืองขององในฉัด พระยา
 ธรรมราชยามเข้ายามเดียนสูงประมาณศอกคืบ เถิงยามกของงายสูง

ชน ๘ ศอกใหญ่ ๘ ก่ายออกออกสูงได้ ๕ ศอก สูงเท่านั้นยอดกับคตี่ ถึง
 เดือน ๑ กับคตี่ พระสงฆ์เจ้ามาพร้อมกันทั้งคนมากนั ก จึงชนคตี่ดูห็น
 หนึ่งชื่อชุกกับพระสงฆ์เจ้าพร้อมกันจึงคตี่คตี่ดูห็นหนึ่งชื่อชุกภาษาเด เป็น
 หนึ่งชื่อ โกลัมพกหรือไฟแก่ โกลัมพี เป็นหนึ่งชื่อเมืองโคกหรือไฟเมืองนั้นชุก
 แห่งเด เป็นหนึ่งชื่อเมืองตานนาเชียงใหม่หรือเอามาทางยของหยเด ถึง
 เดือน ๑๓ ดบเมอดุนเจ้าพาร หรือเอาใบคาถนคนมา ถวดหรือสงฆ์เจ้า
 เขียนได้บอกไม ไฟชุกบ้านชุกเมือง ตามถ้อยคำอันพระยาอินทร์บอกพบนัน
 ชื่อนันว่า คราห่มุคนทั้งหลายจุงจกจำคำอนัน ก็กล่าวเป็นคาถาว่า อ อ
 ดึงว่าคตี่ทั้งหลายอยู่เมืองฟ้าจาตุมหราชิกาตราบถึงคตี่ตา ได้ยินภุมเทวดา
 ดั่งเลี้ยงชนมาด้วยคำว่า อัย โดโก วินสุตติ อิทึ ส่าณัน หัน อัย ปาไป
 อิทึ กมมึ กโรติ อัย โดโก วินสุตติ อัย ราชา อสุกนาโม อสุเกน รมณเณ
 ยุทธ กโรติ ดั่งนี้ใจ ๆ ชุกวันเด เทวดาทั้งหลายดั่งเลี้ยงลับ ๆ กันชนไฟ
 ถึงพรหมโลก เดเทวดาทั้งหลายน้อยใจมากนั ก เหตุเทวดโลกจกเปด้า
 เลี้ยเด ในปีกาบสันเดือนวิสาขาคือเดือน ๘ เฟ็ง เทวดาทั้งหลายมี
 อริยมตไตรยเจ้าเป็นประธาน มาไหว้พระเกตุจุพามณเฑียรย์ เจ้ากอินทร์
 เป็นประธานแก่เทวดาทั้งหลาย ก็ไหว้อริยมตไตรยโพธิสัตว์เจ้าว่าดั่งนี้ มาริต
 ตุกรเจ้ากตุนหาทุกขบได้ ปางนี้เทวดโลกจกเปด้าเลี้ยเด บดินทานทั้งหลาย
 ในมนุสส์โลก โพนจกฆ่าพันกันมากนั ก ชำบอาจจะดงไฟส่อนได้เดดงหา
 ท้าวพระยาได้ชะเด จกหรือคตี่อันคนทั้งหลายหรือกระทำบุญด้วยชอบ
 ธรรมเดหรือฟ้าเฟ็งในสวรรค์เทวดโลกดั่งฤาไคชา อริยมตไตรยเจ้าว่า ตุกร

TUDC

08/09/2553

มฆวาฬ เราทั้งหลายบ่อาจห้ามสังสัตว์ทั้งหลายได้แต่ เหตุสัตว์ทั้งหลายใจ
 บาบมากนักแต่ บัดนี้เสนาาพระเจ้าโคตมเจ้าหากตั้งไว้ในเมืองดังกล่าวนี้ แปร
 ไฟเรื่องที่โคนนั้นชา กุอินทรก็กล่าวว่เสนาาพระเจ้าโคตมเจ้าไฟเรื่องในปัจจุบัน
 ตนวบุรีเชิงใหม่บัดนี้แต่ อริยมตโดยเจ้ากล่าวว่ เทวโลกก็จักเปล่
 เลี้ยจากเทวดาใหม่มนุสส์เมืองคนจักนิบหายแต่ ดูกรมชราชท่านจักลงบ่ได้
 จุงเขียนหนังสือไฟไว้ในมนุสส์ โลกเมืองคนโพ้น เพื่อสั่งสอนฝูงคนตามอัน
 ควรเทอะ อริยมตโดยเจ้ากล่าวว่ท่านนแลวหือคาถาอันเป็นอักษร ๕ ตัว
 ว่ อ อ อ อ ดงนแลว ก็เมื่อดุสดีดาสวรรค์เทวโลกแต่ ในเมื่ออริยมตโดย
 เจ้าเมื่อแลว กุอินทร จึงว่เพียงดุสดีดว่ทั้งหลายใจบาบนักมีบาบได้กระทำ
 แลว หนีสัตว์ทั้งหลายตายไฟใหม่ ในนรกมากนัก หนีท้าวพระยาเจ้าเสนา
 เจ้าหมื่นเจ้าพันบ่าวแก้วทุกคน กระทำบาบมีปาณาติบาตเป็นต้น กระทำเบียด
 ในเสนาามีท้าวสังฆเภทมังสังฆี แต่ม้างส์รูปเจดีย์รูปพระเจ้าแต่
 มหาโพธิ์องค์กระทำอนันตริยกรรม มีตนว่ฆ่าพ่อฆ่าแม่ฆ่าอรหันตาส์มณ
 พราหมณ์ตนมีศีลฝูงนี้ ตายก็ได้ไฟใหม่ ในอวิจันนรกมากนัก ฝูงบ่ตายเทอะ
 ก็ฆ่าพนกนมากนัก ในเมืองคนนคนใดกนแลวจักพากันไฟตกอวิจันนรก
 แลหือองเสนาาม้องกระทำผิดมากนัก ครุตายก่อนอยู่ถ้าลูกศิษย์ลูกศิษย์ตาย
 ก่อนอยู่ถ้าครุทโกถนรกกมแล พุทธเสนาานกถอยเถยวลงแทแต่ กุอินทร
 บ่อาจจักลงห้ามได้แต่ นับแต่เป็นไฟได้ ๖๐ ปี คนทั้งหลายฝูงใจบาบจักถึง
 บกบาง คนทั้งหลายในเมืองใหญ่เมืองน้อยยังหุดอยู่แดนน้อยแดนน้อยชระแต่
 เหตุตั้งอนันตว่ทั้งหลายฝูงมีผญาอย่าได้ประมาท จุงเร่งกระทำบุญอย่าได้กระทำ

บาป บ่นานเท่าใดคนทั้งหลายจัก โทลาฆ่าฟันกันมากนัก ตราบถึงปีกาเข้า
 กุอินทร์จักลงมาสอนได้ชะแฉ่ กุเท่าเดือนคนทั้งหลายฝูงใจบุญจูงเร่งกระทำ
 บุญเทื่อะ พริกส้มส้มส้มพริก ๆ พริกโครนมประหนมบัวรด พริก
 ส้มทชโล่มสาย ปถพญา ชมมราชา ภวิสส์ติ คาถาพระราชมอญได้แห่ง
 ชาวใต้ บีมายู่หนองมวน ๆ

ศักราชได้ ๘๒๕ ตัว อาริย ๒๕ จำพวกจกมีด้วยดำดบกัน เพ็ง
 รตามคาถานเปนมคธภาดาชาวดังกาแปงตงัน ยินฮาริ อีสมีโยย ปวีติ
 อิกาดลัดกปกรูปเมรเด่มุมิ ปลินธิ ภิ ปเทนิรูปภี ทูปาสี มนปพุเพชท์จ
 ดงัน แเปลดวงไตกบ่ถูกแด ไวท์ลวิธตำนานันเดบเบิกเล็ดศักราช ๘๒๐
 พระยาไชยเด่นตบักตโกตังศักราชตัว ๑ ใหม่เด บีมเบิกเล็ดศักราช ๓๕๐
 เดือนวิสาขะเพ็ง ไทยกตยเมงวันพุดมยามพาดต้นเช้า พระพุทชเจ้าเกิด
 เด บีมเมงเมาศักราช ๓๖๘ เดือนวิสาขะเพ็งวันพุดมไทยกตเมต พระเจ้าออก
 บวช ปีกาเดาศักราช ๓๗๕ เดือนวิสาขะเพ็งวันพุดมไทยกตบสันพระเจ้าตรัส
 สัพพัญญูเปนพระ บีมเมงไชศักราช ๔๐๘ เดือนยัคคุณเพ็งวันอาทิตย์ไทย
 กตไชพระเจ้านพพาน เดือนอาด้าพหปถมสังคายนารหันตา ๕๐๐ คน
 บีมวาชชง้าศักราช ๒๓๘ ล่าสนา ๓๐๐ วัลลสา ทุติยสังคายนารหันตา ๗๐๐
 คน ปีกาบสันศักราช ๖๐๔ ล่าสนา ๖๘๘ วัลลสาเดือนวิสาขะเพ็งยามพาด
 ต้นเช้าพระยาธรรมมาโลกเกิด ปีกาบชง้าศักราช ๖๓๖ ล่าสนา ๒๓๘ วัลลสา
 เดือนวิสาขะเพ็งพระยาอโลกปราบชุมพูทวิป ตติยสังคายนารหันตา
 พันตนเด บีมเบิกยัคศักราช ๘๐๐ ล่าสนา ๓๘๒ วัลลสาพระยาตรังจกชตตบ
 กตเม้า ตังศักราชใหม่ตัว ๑ ล่าสนา ๓๘๓ วัลลสาเด

เถิงบกคเฒ่าศึกกราช ๖๗ ตัวดำด้นา ๕๕ วัลดำ ติบฏกพุทธวจนชั้น
 ไปตุลก พระยาอฏฐกเปนพระยาดังกา ๖ ีระวายใจศึกกราช ๑๑๗ ดำด้นา
 ๕๐๐ วัลดำ ปรยามิตินทรกับมหานาคเส่นธรรมยุท ๖ ีระวายด้น
 ศึกกราช ๓๑๗ ดำด้นา ๗๐๐ วัลดำมาโดยวตฤเกิดมณน ฤษีร่างเวียงหริ
 ฤญไชย ๖ ีเบกเด็ดศึกกราช ๘๐๐ ตัว ดำด้นา ๑๑๘๒ อินุทธธรรมราช
 ตัดเถิงบกคเฒ่าศึกกราช ๑ ตัว ดำด้นา ๑๑๘๓ พระยาดาวจงเกิดโอบา
 ๖ ีคติดอยทุ่ง ๖ ีระวายใจศึกกราช ๕๑๓ ดำด้นา ๑๗๐๐ พุทธโฆดำไฟดังกา
 บกคเฒ่าศึกกราช ๖๐๓ ดำด้นา ๑๗๑๓ วัลดำม้งรายเกิดเมืองเงินยาง อายุ
 ๘๐ ๖ ีบีเต่าดี ศึกกราช ๖๕๔ ม้งรายร่างเวียงเชียงใหม่ ๖ ีคเฒ่าศึกกราช
 ๘๗๗ ดำด้นา ๒๐๕๘ ม้งทราเกิด ๖ ีเบกชงำศึกกราช ๘๒๐ ดำด้นา ๒๑๐๒
 วัลดำเดี่ยวเวียงหวท ๖ ีคเฒ่าศึกกราช ๘๒๗ ดำด้นา ๒๑๐๘ วัลดำ
 เดี่ยวเวียงถวน ๒ ๖ ีเบกเด็ดศึกกราช ๘๓๐ ดำด้นา ๒๑๑๒ เดี่ยวโยธิยาถวน ๒
 ๖ ีเบกยี่ ศึกกราช ๘๔๐ ดำด้นา ๒๑๒๒ มหาเทวีจุติ ๖ ีคเฒ่าศึกกราช ๑๔๑
 ดำด้นา ๒๑๒๓ วัลดำม้งชอมากินเมืองเชียงใหม่ ๖ ีคเฒ่าศึกกราช ๘๔๒
 ดำด้นา ๒๑๒๔ ตักแตนตกเมืองเชียงใหม่ ๖ ีเต่าชงำศึกกราช ๘๔๔ ดำด้นา
 ๒๑๒๖ พระยาเด่นพาชาวเชียงใหม่เมืออยู่หงสา ๖ ีเบกเด็ดศึกกราช ๘๖๐
 ดำด้นา ๒๑๔๒ ลุงฉนณม้นธาตุราชตัด เถิงบกคเฒ่าศึกกราชตงใหม่ ๑ ตัว
 ดำด้นา ๒๑๔๓ แตนนไฟใต้ ๘๘๘ ๖ ี เถิงบิระวายดี ดำด้นา ๓๐๐๐ วัลดำ
 แด ๖ ีเบกชงำศึกกราช ๘๖๐ ดำด้นา ๓๐๐๒ ทล่มุทธเดเลยธรรมราชได้
 พระยาบ้ดเด่นเปนพระยาธรรมตัด เถิงบกคเฒ่าศึกกราชตงใหม่ ๑ ตัว ดำด้นา
 ๓๐๐๓ วัลดำแด TUDC แตนนไฟใต้ ๘๓๘ ๖ ี ดำด้นา ๓๘๕๒ 08/09/2563 ๖ ีเบกเด็ดศึกกราช

๘๓๘ ล้านนา ๓๘๔๓ วัลลภา ขรามาลัทธิธรรมราชคฤห์ เถิงบักดโกตงศ์กกราช
 ใหม่ศิว ๓ ล้านนา ๓๘๔๔ วัลลภาแล ปี่รวายลัทธิกกราช ๘๕๘ ล้านนา ๔๘๐๐
 ตโยภอุบุปชนุติ ปี่เมิงโกตังกกราช ๘๘๘ ล้านนา ๔๘๓๓ ช้างมาตายมากนัก
 ปี่เบ็กใจ์กกราช ๘๘๐ ล้านนา ๔๘๓๒ หากคนตดับได้แล ปี่รวายใจ์กกราช
 ๓๐๕๘ ล้านนาแทนแทแล ล้านนา ๒๐๐๐ วัลลภาอักษ ๕ ตวัชื่อว่า
 วิธิดุ้ตทาเบญยุคมตงน แลวิธิดุ้ทชยุคยังมีอรหันตาชัณนาดวอันประกอบด้วยเต
 วิชา ตปาภิญญาพันหวัทตมตงนแล ตมาชยุคยังมีอรหันตาอันเป็นลุกข
 วิธิดุ้ตกแลพันถวน ๒ แลลัทธิชยุคชาวเจ้าแลคนคฤหัสฐ์เทียรยอมชนชววย
 วิชาคี่ตบ้ชาต แลพันถวน ๓ แลลัทธิชยุคชาวเจ้าแลอุบาสกทั้งหลาย
 เทียรยอมชนชววยลัทธิเรียน พันถวน ๔ แลทานชยุคชาวเจ้าบ้ตามวินยลัทธิชา
 บทพระเจ้า เทียรยอมหือไปบอกแก่อุบาสกอุบาสกิกาทังหลายหือได้คี่ด
 แลทานแลไพบูชาแต่ได้แต่เห็นอ แลมีในเถรคาถาแลทานชยุคชาวเจ้า
 เมื่อพระเจ้ายงขรมาณาเมตตาคัดตวัเมืองเซียงรายมาบิณฑบาตชอดชาตงเขา
 พระยาคอยแซกเต้า ชาตัง ๒ ผัวเมียเอาชานงกับหมากม่วงมาได้บาท
 พระเจ้า ๓ กัรบเอาฉนแลแลว ชาหนักยन्दิจตงค้ำปราถนาว่า ด้วยเดช
 บุญเผือชาใด หือทานน หือ หือชาใดเกิดเป็นพระยาในบ้านในเมืองต
 นแล พระเจ้ารำเพิงดูห็นบุญลัทธิมณารมณังจักเป็นในเมื่อภัททกบปอนน มี
 ประมาณว่าได้ ๘๘ ทดหัดตาย พระเจ้าจึงว่าคนมิงตายก็จักได้ ไปเกิดใน
 เทวโลกก่อน คนจุกิจจากเทวโลกจักได้มาเกิดเอาปฏิสันธิโอปาบัตติใน
 เคาเมทน เมื่อล้านนากตถาคตในพันถวน ๓ มีในปีกตโกตังกกราชได้ ๘๐๐ ตวั

จักปรากฏได้ชื่อว่าดาวจาง จะเป็นพระยาในเมืองเงินยาง มีตฤผู้ ๓ ชื่อ
 ว่าดาวพวงกินเมืองสู้บกันไฟโตชาวดาวดำคิบชอนนน ดาวเด้า ดาวพ้อ ดาว
 จ้อ ดาวเด้า ดาวพรหม ดาวกบ ดาวกิน ดาวเกียง ดาวทัง ดาวชา ดาวดาว
 ดาวส้ม ดาวเจอง ดาวสาว ดาวเงิน ดาวคิม ดาวขุนพาน ดาวขุนเมง โอบ
 ปาตักมันได้เป็นพระยา ในที่ชาวดาวมีประมาณ ๗ ที่ จักได้เป็นมั่งราย
 ที่ถ้าดาวขุนเมงในระหว่างชาวดาวนี้ได้ ๓๐๐ ปีจึงเป็นมั่งราย มาถึงท้าว
 ชายตายได้ ๒๕๕ ปี แต่ท้าวชายบเม้า แต่บีกาเม้าไฟถึงปีแต่ได้ด ได้ย
 ดิบปีแด

เขตวัดและทักลับนา

จุดศักราชได้ ๑๓๖๒ คว บิวอกต้นน้ำกัมโพชนพิไลยไทยภาล่าวา
 ปีกัดันเดือนผคคุณออก ๘ ค่ำเม็งวันศุกร ไทยกาบชง้าแดนไซคุมชาตุ
 ชาติเทพได้เมือตายแต่มีเขียนเอานาหนังสือดินบักชองดองนำห้วยคอยอันเป็น
 ที่พุทธสันตท้าวพระยามหากษัตริย์ สืบสืบมาแต่ก่อน กับด้วยนายชานาน
 นั้นทอนเป็นหลานแห่งพระยาเซาผู้เถาว่าเขตวัดหนวันออกเอาดอง ๕ เป็น
 แตน ดองไฟบ้านป่าแดงไฟหน้าวัดป่าซางสันคอยงามหัวถันงวเถา ไปแล้ว
 ห้วยชายไฟกิวคอยเหล็กดงไฟแผ้วแม่น้ำเหียะ วัดห้วยสวนพิกชนไฟผา
 ดำเวียงดงไฟผากันงวเถา อันเล็กเป็นรอยูเห็นอพยงยงนนไฟเอานาแม่ทำ
 ซางเป็นแดน ชนไฟแผ้วสันคอยสบแม่พานหน้าวัดเมืองหนัน เป็นแดนน้ำ
 ไหลดงไฟ ทางวันตลเป็นเขตการเมืองน้ำไหลดงไฟทางแม่พานเป็นเขตวัด

ไปตามฉนวนนั้น ไฟแผ่วกวอดอยแดนไต่สันไฟแผ่วกว แม่บึงทางเหนือ เขา
 ดอง & ขนไฟแจ่งหนองใหม่ คัดไปสับแม่ตรงองค์ไฟหาดั้นเหมือง หัว
 ท่งข้างเคียนนนันแล้ว ไต่ทางนั้นไฟแผ่วสันแม่ชรววย ขนไฟตามสันนั้นเรียวย
 ไฟแผ่วกวแม่บึงขุนแม่ในนั้นแต่ น้ำไหลไฟทางเหนือ เป็นที่เหมืองน้ำไหล
 ไฟทางใต้เป็นที่วัดแต่ ก้อนหินहतกพันเช่น เจ้าองค์กนเมืองไต่หยาดน้ำ
 หมายทานไว่ตราบเมयर ๕๐๐๐ วัลล์ดาแล้ว เหตุพระยาเจ้าพระยาวิฑวาคำกับ
 ด้วยกัน ดวดข้าทานเป็นเขตรวัดเขตการเมืองไว่ฉนวนนั้นแต่ ฯ

จุดศักราชได้ ๑๑๙๐ ตัวออกสันน้ำกัม โยชณพิไลย์ในคิมหันตฤตุมาวะ
 ลี้วดีาชะมาลภูมวารโถง ไทยภาดาว่าบเบิกใจเดือนแปดแรม ๑๕ คำ พร้าว่า
 ไต่วันอังคารไทยกตไซ้ ไต่ณกชตฤกษศัวถวน ๓ ซอกกตติกา เทวตาปรากฏ
 ในประสภ ปถวีราชฤกษกงามยามกเต็มวันเมงกัหมตได้ วันไทยกัหมต
 ปอดเป็นลู่ภวารยอชวันดี เหตุนั้นหมายม้พระองค์ตนเป็นเจ้าของ บั้นเหง้า
 มหาอิสต์ราชิปเบ็งในรตนติงล้าอภินวบุรี ศัริศุรุรัฐพระนครเซียงใหม่ราช
 ธานทนเป็นเค้า เจ้ามหาอุปราชาเป็นประธาน แต่เจ้าพระยาราชวงศ์
 แด่สังสาคราชบุตร แด่ ๓๒ ขุนพร้อมเหนือสันามเจ้าชัตน จึงจะพร้อมกั
 ด้วยกันทานยังเขตรนำหน้งดินแถบใหม่ ที่เขตรหือเป็นเขตรวัด ที่เขตร
 เมืองหือเป็นเขตการเมือง มฉนวนแจ่งจ้ง แท้ตหดแต่ จุดศักราชได้ ๑๑๙๗ ตัว
 บิตบเด้า เดือนเกาออก ๑๐ คำ พร้าว่าไต่วันพฤหัสบดี ไต่ราชนาเจ้าอารกษ
 ลัซารลงมาชณาว่า ด้วยที่แดนดินที่พงยงมะเดฒาปน หากเป็นที่เราเจ้าองค์
 ทานถ้าม เขาไต่อบหือเจ้าหน่อเมือง เจ้าราชวงศ์ ไต่เอาใจใส่หือระวังรักษา
 ไต่หมายไว่ มฉนวนแจ่งจ้งแต่ ฯ